

JESENIŠKI

Poština plačana v gotovini

KOVINAR

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA JESENICE

Leto II.

Jesenice dne 28. maja 1949

Štev. 21

Naročnina:

Letno	din 100.—
Polletno	din 50.—
Četrtletno	din 25.—
Posamezni izvod	din 2.—

Ob ustanovitvi oblastnih ljudskih odborov:

Jeseniški okraj je izvolil 9 članov za začasni oblastni ljudski odbor ljubljanske oblasti

Jesenice, 20. maja.

Danes je bilo v okrašenih dvorani Fizikalnega doma na Jesenicah VI. izredno zasedanje Okrajnega ljudskega odbora. Poleg članov sta bila na zasedanju navzoča tudi zastopnik Sekretariata za organizacijo oblastnih odborov tov. Rudolf Ganziti in ljudski poslanec za jeseniški okraj tov. Aleš Jelenc.

Po izvolitvi delovnega predsedstva, volivne komisije in zapisničarjev, je prvi spregovoril tov. Ganziti Rudolf iz Ljubljane.

O POMENU IN ZNAČAJU OBLASTNIH LJUDSKIH ODBOROV

V svojem govoru je tovariš Ganziti orisal razvoj ljudske oblasti in pomen sklepa II. plenuma Centralnega komiteja KPJ o organiziranju oblasti kot vmesnih stopenj med okraji in republiškimi ministrstvi. Po zakonu imamo v Sloveniji tri oblasti in sicer ljubljansko, mariborsko in goriško oblast.

Ljubljanska oblast s sedežem v Ljubljani ima 618.076 prebivalcev in meri 1.026.574 ha površine ter obsega okraje: Celje—mesto, Celje—okolica, Črnomelj, Grosuplje, Jesenice, Kamnik, Kočevje, Kranj, Krško, Ljubljana—okolica, Novo mesto, Mozirje, Trbovlje in Trebnje.

Mariborska oblast s sedežem v Mariboru ima 468.668 prebivalcev in meri 292.839 ha površine ter obsega okraje: Dravograd, Lendava, Ljutomer, Maribor—mesto, Maribor—okolica, Murska Sobota, Poljčane, Ptuj in Radgona.

Goriška oblast z začasnim sedežem v Postojni ima 186.806 prebivalcev in meri 465.851 ha površine ter obsega okraje: Gorica, Idrija, Ilirska Bistrica, Postojna, Sežana in Tolmin.

Iz ljubljanske oblasti je izvzeto glavno mesto Ljubljana kot samostojna upravna teritorialna enota v LR Sloveniji.

V nadaljevanju svojega govora je tov. Ganziti poudaril, da je ozemlje Slovenije preobsežno, da bi posamezna republiška ministrstva lahko neposredno spremljala vsa dogajanja na terenu in da bi mogla hitro in učinkovito ukrepati. Sicer so od osvoboditve do konca leta 1946. tudi pri nas obstojala okrožja kot vmesni upravni organi med okraji in vlado. Ali ta okrožja so bila predvsem politično-upravni in inštruktorski organi ter še niso imela lastnega gospodarstva. Oblastni odbori pa bodo najvišja ljudska oblast na svojem področju, ki bodo imele tudi svojo gospodarsko osnovo. Njihova ustanovitev pa ne pomeni odvzemanja pristojnosti okrajnim ljudskim odborom, ampak predstavlja predvsem razbremenitev oziroma decentralizacijo poslov republiških organov, katerim bo zdaj omogočeno, da bodo postali res vodilni in usmerjevalni organi. Zato bo tudi aparat oblastnih odborov predvsem črpan iz osebja republiških ministrstev in le malo iz okrajev. To pomeni, da njihova ustanovitev ne bo bistveno povečala upravnega aparata ali zvišanja upravnih stroškov.

Iz povedanega sledi, da bodo oblastni ljudski odbori močne in zaokrožene gospodarske in zemljepisne celote. Važno je pri tem poudariti, da ustanovitev oblastnih odborov ni nikak zasilen ali sluščen ukrep, ampak je to nujna posledica političnega in gospodarskega razvoja naše države, kot važen pogoj za uspešnejšo graditev socializma. To hkrati dokazuje vodilno vlogo naše Partije v graditvi ljudske oblasti in gospodarstva tako v industriji, trgovini, kmetij-

stvu oziroma zadružništvu, vse to v naših posebnih pogojih. V tem pa je tudi cilj in jamstvo za naglo utrditve in pravilno poslovanje novoizvoljenih oblastnih ljudskih odborov, ki bodo ob

o dosedanjem delu in bodočih nalogah okrajnega in krajevnih ljudskih odborov

Ustanovitev oblastnih ljudskih odborov pomeni nov korak v socializmu kar se bo pri nas odražalo zlasti v kmetijstvu oziroma v zadružništvu in v izpolnjevanju gozdarskega plana, kar je trenutno najvažnejše. Oblike ljudske oblasti morajo pospeševati graditev socializma, morajo onemogočiti izkoriščevalske elemente na vasi. Treba je voditi vztrajno borbo proti špekulantom in jih tolči na dnevnih frontah. V dosednji bitki za socializem na vasi nismo izvedli močne diferenciacije med špekulantskimi in delovnimi kmeti. Nekateri krajevni ljudski odbori so delali grobe napake pri odmeri davkov, raznih odkupih itd. Ti krajevni ljudski odbori niso znali ali hoteli ločiti delovnih kmetov od špekulantov. Delovni kmet je tisti, ki zemljo sam obdeluje in daje vse viške državi po vezanih cenah, špekulant pa dela predvsem s tujo delovno silo, se z njo okorišča, pridelke pa prodaja po visokih cenah.

V jeseniškem okraju se radi izgovarjamo, da nimamo delovne sile. Pravijo, da je gornjesavska dolina nekaka „Sibirija“, v okolici Žirovnice pa da so preveč peščena tla. Znano pa je, da je v območju Žirovnice skoro dve tretjini poljskega orodja motoriziranega, da imajo 36 motornih slamoreznic, od katerih bi jih 10 zadostovalo, da bi sprostili vso odvisno delovno silo. To pomeni, da je nujna reorganizacija dela na vasi, da je treba motorje stoodstotno izrabiti, da jih je treba dati na razpolago tudi malim kmetom, ki se zdaj trudijo z ročnim delom.

Poglejmo v Kranjsko goro. Tamkajšnja davčna komisija ni našla viškov pri nekaterih kmetih, vendar so ti kmetje prodajali svoje pridelke po višjih cenah (meso, krompir itd.). Te komisije so postopale premalo odločno in niso pravilno ocenile vsakega kmeta posebej, kar je edino pošteno.

pomoči Partije in Osvobodilne fronte ter vseh državnih organov v najkrajšem času dokazali upravičenost ustanovitve.

Zatem je predsednik Okrajnega ljudskega odbora tov. Voljč Ignac govoril

Nadaljnja napaka nekaterih krajevnih ljudskih odborov je ta, da opravljata vse posle le tajnik in predsednik, ne pa tudi ostali odborniki, ki bi ob povezavi z množicami nudili lahko veliko več pomoči siromašnim slojem na vasi. Nekateri krajevni ljudski odbori so šli celo tako daleč, da so obremenjevali predvsem bivše partizane, ob strani pa puščali one, ki so se vrnili iz nemške vojske.

V jeseniškem okraju imamo v tem času štiri obdelovalne zadruge. Proti tem zadrugam pa nudijo špekulantski kmeti velik odpor, naši krajevni ljudski odbori (Nadaljevanje na drugi strani)

Delovno ljudstvo je poneslo pozdrav maršalu Titu z vrha Triglava

Jesenice, 21. maja.

Delovno ljudstvo je poneslo letošnje pozdrave za rojstni dan maršalu Titu s še večjo ljubeznijo kot prejšnja leta. Laži in klevete, ki jih širijo o naši Partiji in tov. Titu, so strnile delovno ljudstvo še bolj okrog svojega voditelja, ki jih je popeljal skozi štiriletno osvobodilno borbo do svobode in jih vodi danes do lepšega in boljšega življenja.

Štafeta, ki je ponesla pozdrave tovarišu Titu, je krenila po kratki slavnosti s Triglava. Prvi je startal naš znani in najboljši alpinist Čop Joža, ki je v družbi ostalih alpinistov stekel po zasneženem grebenu, preko Malega Triglava proti Kredarici, kjer je predal štafeto plamenico najboljšim alpskim smučarjem, ki so se popeljali preko ledenika do studenca pod Begunskim vrhom in izročili plamenico mladim alpinistom, ki so jo ponesli do Vrat. Tu so jo prevzeli pastirji, pastirčki, gozdni delavci in lovci ter jo ponesli skozi dolino Vrat do Mojstrane, kjer se je štafeti pridru-

Podporočnik Bertoncelj Stane:

Pozdrav maršalu Titu

Z vrha Triglava do Beograda heroju Titu nesemo pozdrave... Pozdravljajo ljudje nas in zastave, gozdovi slavni, kjer življenja mlada so padala za srečo delovnih ljudi, pozdravlja nas na poljih mlado žito, tovarne, kjer naš lepši čas zori, ki vanj nas vodiš Ti, tovariš Tito...

Tito! Borci dela Ti za rojstni dan neso čestitke, da še mnogo let bi vodil nas... Glej, narod Ti je vdan in zbran ob cesti iz ljubezni vzklika, da čul resnico bi o nas ves svet: Mi ljubimo vsi Tita — našega vodnika!

Zaman klevete so, zaman laži, ki jih kričijo v svet od vseh strani.

Ljudje so se ob železnici zbrali, zvestobo svojo Ti v pozdrav poslali, v tovarni delavci so obljubili, da bodo neomajno se borili, dokler ne ustvarimo si srečnih dni...

Prisluhnil srcem sem vseh ljudi, prisluhnil pesmi, ki pojo jo stroji in vedel sem: na svetu ni moči, ki bi hotela, da mi nismo Tvoji...

žila štafeta JA. Obe štafeti sta nadaljevali pot skozi okrašene vasi, posute s cvetjem in prispeli ob 11. uri trideset minut na Jesenice.

Na Jesenicah je sprejela štafeto pred tovarno večtisočglava množica. Ko je prispela štafeta, se je množica zgrnila okrog nje. Vsakdo je hotel videti lepo štafeto plamenico, ki sta jo po zamisli Uroša Zupanciča izdelala delavca in rezbarja oče in sin Korošec, graviral pa jo je tov. Gasar Mirko. Štafeto je pozdravila kovinarska godba s koračnico, v imenu KPS jo je pozdravil tov. Kopriva, v imenu sindikata kovinarjev tov. Verdnik Janez, v imenu mestnega komiteta tov. Soklič, v imenu delovnega kolektiva tov. direktor ing. Torkar. Štafeto so pozdravili tudi pionirji.

Po godbi je prevzel štafeto palico tov. ing. Torkar in jo izročil tovarniškim mladincem, ki so jo ponesli skozi vse obrate in jo nato izročili mladim fizikalturnikom, ki so jo ponesli proti Javorniku, kjer je tekla zopet skozi tovarno in potem nadaljevala pot proti Kranju skozi vasi in kraje našega okraja. Povsod so jo ljudje pozdravljali in s tem dokazali svojo veliko ljubezen in predanost do našega velikega voditelja in učitelja tov. Tita.

PIONIRJI ODREDA „TONETA ČUFARJA“ NA JESENICAH IMAJO TEČAJ ZA PRVO POMOČ

Jesenice, 16. maja.

Pionirji odreda „Toneta Čufarja“ imajo na jeseniški šoli svoj tečaj za prvo pomoč. Tečaj obiskuje 72 pionirjev. Med njimi so tudi učenci 4. razreda, ki so tik pred sprejemnim izpitom za gimnazijo. Pionirji se zavedajo, da se morajo razumeti tudi na prvo pomoč, ker jim bo to koristilo pri delovnih akcijah, ki jih bodo rešili poleg rednega udušniškega dela tudi v nedeljah dopoldan na terenu v spremstvu svojih učiteljev.

Tečaj za prvo pomoč vodi tov. Peševa, upravnica Dečjih jasi na Jesenicah. Za samo izvedbo tečaja pa je prevzela odgovornost učiteljica tov. Rejčeva. Pionirji so obema tovarišicama zelo hvaležni.

Tečaj bo trajal en mesec.

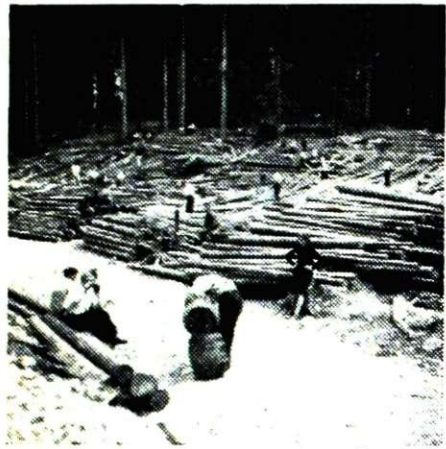
Titova štafeta graničarjev se je na svoji poti ob mejah naše države ustavila tudi na Jesenicah, kjer jo je delovno ljudstvo navdušeno pozdravilo in izkazalo svojo ljubezen do maršala Tita

Gozdne akcije zajemajo vedno širši krog prostovoljnih delavcev jeseniškega okraja

V nedeljo 22. maja so se vršile v jeseniškem okraju akcije na področju gozdnega gospodarstva. V državnem gozdnem gospodarstvu je delalo 1.104 prostovoljnih delavcev, v združenem gozdnem gospodarstvu pa je delalo 397 prostovoljnih delavcev. To število bi pa bilo še mnogo višje, če bi bilo v nedeljo lepo vreme. Kljub temu pa ni zadržalo članov sindikata in frontovcev.

V ZADRUŽNEM GOZDNEM GOSPODARSTVU JE DELALO 228 FRONTOVCEV IN 169 PRIPADNIKOV JA

V združenem gozdnem gospodarstvu jeseniškega okraja je delalo 228 frontovcev in 169 pripadnikov JA, ki so napra-

Pripravljanje lesa do kamionskih cest na Pokljuki

OB USTANOVITVI OBLASTNIH LJUDSKIH ODBOROV

O dosedanjem delu in bodočih nalogah okrajnega in krajevnih ljudskih odborov

(Nadaljevanje s prve strani)

beri pa niso znali dovolj odločno razkrinkavati sovražnike ljudstva in niso zadržali nudili dovolj pomoči. Tudi Okrajni ljudski odbor bo ostal le suh aparat na papirju, če člani ne bodo šli na teren in nudili konkretno pomoč krajevnim ljudskim odborom in združenim. Prav zaradi teh napak in slabosti pozdravljamo ukrep Komunistične partije, da so ustanovljeni oblastni ljudski odbori, ki bodo usmerjali gospodarsko politiko in pospeševali graditev socializma.

Ob koncu svojega govora se je predsednik tov. Volj Ignac dotaknil še resolucije Informbiroja in povedal, da je prav zaradi te resolucije trenutno naša najvažnejša naloga plan sečnje lesa. Za prodani les bomo v inozemstvu nabavili stroje za našo industrijo, katerih strojev nam nekatere države (ČSR, Madžarska itd.) zaradi resolucije kljub pogodbi nečje dobaviti. Najslabše je zdaj izpolnjen sečni plan v privatnem sektorju in sicer le kakih 18% namesto najmanj 50%. Fronta je ponudila roko kmetom in organizirala delovne brigade. Seveda pa bodo gozdni posestniki morali tudi sami bolj resno pristopiti k izpolnjevanju gozdarskega plana, če ne zlepa, pa zgrda, saj nekateri kmetje uganjajo očitno sabotazo tako pri sečnji kot pri izvozu lesa. Tudi združenemu in državnemu sektorju bo Fronta nudila vso pomoč. Do zdaj se je v jeseniškem okraju javilo okrog 550 prostovoljcev, od teh jih je okrog 300 že na Pokljuki, ostali pa gredo te dni.

Tajnik Okrajnega ljudskega odbora tov. Kolar Matevž je v svojem govoru omenil, da nekateri krajevni ljudski odbori svojih nalog ne rešujejo dovolj revolucionarno. Razni letošnji tečaji niso prinesli zaželenega uspeha in ljudski odbori še vedno čakajo na izvršitev direktiv od zgoraj. Odborniki bi morali polagati več pažnje osebni izgradnji in se pri svojem delu naslanjati na tesno sodelovanje z množicami. Odborniki ljudskih odborov morajo poznati probleme svojega kraja in gospodarsko zmogljivost vsakega posameznega prebivalca.

Po zaprisegi novoizvoljenega člana OLO tov. Miklavčiča Marjana iz Radovljice so bili ob navdušenem odobravanju

vili povprečno vsak po 6 delovnih ur. Posekali so 314 m³, od katerega so dokončno izdelali 55 m³. Na postajo so prevozili 150 m³. Pri tem prevozu je sodelovalo 11 voznikov. Naloženega je bilo 15 vagonov lesa, 49 prostovoljnih delavcev pa je popravljalo gozdne poti.

Prostovoljne gozdarske in lesne akcije bodo prav gotovo mnogo prispevale k izpolnitvi letnega plana kmetijskih združenj jeseniškega okraja. Poleg tega pa je OZKZ Jesenice postavila okrajni operativni gozdarski štab, ki je organiziral operativne štabe pri posameznih kmetijskih združenjih. Ti operativni štabi imajo nalogo organizirati delovne brigade iz članov kmetijskih združenj. Nekatere brigade so začele s svojim delom. Uspeh seveda ni izostal in bo še večji, ko bodo brigade delovale po vseh kmetijskih združenjih. Uspeh sodimo najboljše po tem, da je bilo 10. maja izpolnjenega le 25% celotnega gozdnega plana kmetijskih združenj. Tako vidimo, da bo brigadni način dela po kmetijskih združenjih omogočil, da bomo tudi na združenem področju stoddostno dosegli lesni proizvodni plan.

Pri izpolnjevanju lesnega plana kmetijskih združenj je najboljše KZ Kamenje - Polje, ki je izpolnila letni plan že za 79,26%. Med najboljšimi kmetijskimi združenji je v tem pogledu tudi KZ Ljubno, ki je do sedaj izpolnila 69,26% letošnjega lesnega plana. Grajati pa moramo KZ Jesenice, ki še do sedaj ni postavila operativnega štaba kljub temu, da je izpolnila do sedaj šele 9,22% letošnjega lesnega plana.

navzočih izvoljeni sledeči člani začasnega oblastnega ljudskega odbora:

1. Voljč Ignac, predsednik OLO,
2. Kolar Matevž, dosedanji tajnik OLO,
3. Ganziti Rudolf, pomočnik ministra za delo VLRS,
4. Fister Janko, predsednik obdelovalne zadruge, Prezrenje,
5. Prešeren Rezka, sekretarka Okrajnega odbora AFZ,
6. Gregori Franc, predsednik OZKZ, Jesenice,
7. Pregelj Rudolf, šestkratni udarnik, Gradiš-Moste,
8. Ropret Viktor, dvakratni udarnik, železarne Jesenice,
9. Mulej Mirko, dvakratni udarnik, Veriga-Lesce.

Nato je skupščina sprejela razrešitev tov. Kolarja Matevža kot tajnika OLO zaradi odhoda na novo službeno mesto, na novo pa izvolila kot tajnika tov. Kuralta Draga, dosedanjega predsednika okrajne planske komisije. Prav tako je bil razrešen dolžnost tov. Wagner Anton kot poverjenik za finance zaradi odhoda na novo službeno mesto v Slov. Primorje. Kot sodniki disciplinskega sodišča so bili izvoljeni tov. Kristan Franc, poverjenik za prosveto in Pesjak Franc, pomočnik pers. referenta, tretjega člana pa bo imenovala sindikalna podružnica. Za tožila disciplinskega sodišča je bil imenovan tov. Zupancič Pavle, pravni referent OLO. Zaradi odhoda tov. Kolarja Matevža kot sodnika porotnika, je bil na njegovo mesto izvoljen tov. Jenstrle Albin, kadrovnik pri Okrajnem komiteju KPS.

Pred zaključkom je spregovoril še ljudski poslanec tov. Jelenc Aleš, ki je v svojem govoru med drugim dejal, da se z ustanovitvijo oblastnih odborov oživijo in se moramo, da je pri nas delavstvo v večini, saj imamo že 54% delavstva in le 46% kmetov. Zato je naša prva naloga, da zadostimo potrebam delavstva, katerega število z dneva v dan narašča. Pri tem pa moramo strogo paziti na to, da poljedelstvo ne bo zaostalo, kar pomeni, da moramo izvajati dosledno politiko za socializacijo naše vasi.

Ker je bil s tem dnevi red zasedanja izčrpan je predsedujoči tov. ing. Torkar Janko zaključil zasedanje.

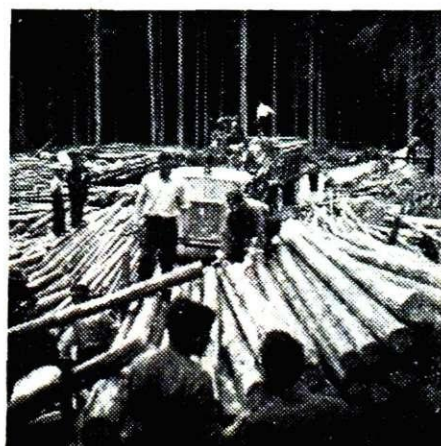
Frontna delovna brigada pod Rožico nad Jesenicami

Člani sindikatov so z nedeljsko prostovoljno gozdno akcijo počastili II. kongres ZS Slovenije

Na področju Gozdnega gospodarstva Pokljuke in Bohinjske Bistrice so delali člani sindikatov jeseniškega okraja. Največ prostovoljcev je bilo iz sindikalne podružnice tovarne Verige iz Lesca, ki je dala 335 prostovoljnih delavcev. Poleg teh je delalo 221 Jeseničanov in Javorničanov, članov različnih sindikalnih podružnic na področju MLO-ja Jesenice. JA je poslala na akcijo v državnem sektorju 188 pripadnikov vojske, šola NM iz Begunj pa 100 učencev. Od ostalih sindikalnih podružnic jeseniškega okraja pa se je udeležilo 260 članov. Skupno je delalo v državnem sektorju 1.104 prostovoljcev, ki so napravili 6.651 prostovoljnih delovnih ur. Posekali so 317 m³ lesa, do voznih poti pa so ga spravili 418 m³. Na vagonih so naložili 201 m³ raznega lesa. Pri nakladanju vagonov so se zlasti izkazali učenci metalurške šole na Jesenicah, ki so naložili v 300 delovnih urah 102 m³ lesa. Delalo je 30 učencev in vsakdo je delal 10 ur. Tako so skupno naložili 1 vagon drv, 2 vagona celuloznega lesa, 1 vagon lubja in 3 kamione drv ter prenosili 50 m³ lesa na rampo. 19 kamionov je naložila vojska. Skupno je bilo naloženega na kamione 240 m³ lesa.

Poleg poseka, obdelave in transporta lesa pa so člani raznih sindikalnih podružnic in delavke GG Bled posadili 4050 sadik. Pri popravilu gozdnih poti je sodelovalo 57 ljudi.

Pri zadnji nedeljski akciji pa smo napravili tudi neko večjo napako v organizaciji dela. Tako je organizacijsko vodstvo poslalo na Pokljuko 400 delavcev preveč, namesto da bi jih poslala v lesne obrate, kjer je primanjkovalo prostovoljne delovne sile. To napako bomo morali pri prihodnjih prostovoljnih delovnih akcijah odpraviti. Prav tako bodo morali posamezni logarji, dodeljeni skupinam prostovoljnih delavcev, posvetiti delu večjo pažnjo in pozornost, da se ne bo dogajalo tako, kot se je dogodilo na delovnem mestu, kjer so delali prostovoljci iz Lesca, da sta dodeljena logarja hodila v dežnih plaščih in z rokami v žepih in se nista menila, kako prostovoljno delo poteka.

Nakladanje lesa na kamione v Kranjski dolini (Pokljuka)

IZ TOVARNE VERIG SE JE NEDELJSKE GOZDNE AKCIJE UDELEŽILO 335 LJUDI

Lesce, 23. maja.

Delavci in nameščenci Tovarne verig v Lescah so ponovno dokazali, da se zavajajo važnosti in pomena sečnje lesa. Kljub slabemu vremenu je bila v nedeljo množična udeležba — 335 delavcev, nameščenecv in učencev IKS je odšlo na Pokljuko. Ves pretekli teden sta partijska in sindikalna organizacija bili zelo aktivni. Dnevno sta javljali po zvočniku število novoprijavljenih delavcev in uslužbencev in s tem seznanjali celotni kolektiv o udeležbi za sečnjo lesa na Pokljuki. Organizacija prostovoljcev je bila zelo dobra. Že v soboto je bilo določenih 15 brigadirjev za poedine brigade in potrebno orodje.

V nedeljo so se na dvorišču tovarne že ob petih zjutraj začeli zbirati delavci in uslužbenci, ob pol šestih pa so jih trije veliki kamioni že peljali proti Pokljuki. Med prostovoljci je vladalo veselo razpoloženje, ki je izražalo veliko pripravljenost delovnega kolektiva, da pomaga našim gozdarjem k čim prejšnji dosegi njihovega plana. Leščani so na Pokljuki ta dan posekali, razžagali in izgotovili 190 m³ lesa, 20 mladincev pa je sadilo smreke. Kljub dežju je kolektiv vztrajal na delu do pol treh popoldne.

Delovni kolektiv Tovarne verig v Lescah se je v času tekmovanja za II. kongres Zveze sindikatov Slovenije obvezal, da bo napravil 600 udarniških ur v gozdarstvu. Samo z nedeljsko akcijo pa je bilo opravljenih 2345 delovnih ur in je tako obveznost prekoračena za 395%. Pa tudi vse ostale obveznosti, ki jih je delovni kolektiv sprejel na čast II. kongresa ZSS, bodo do konca tega meseca v celoti izpolnjene. Pri tem pa delavci in uslužbenci obljublajo, da bodo tudi v bodoče pomagali našim gozdnim delavcem pri izpolnjevanju njihovega plana.

H. V.

V NEDELJO 29. MAJA BO ČETRTO MNOŽIČNA PROSTVOLJNA DELOVNA AKCIJA V GOZDARSTVU PRIDRUŽIMO SE VSI!

SINDIKALNO GLEDALIŠČE JESENICE

V počastitev II. kongresa ZSS bo Sindikalno gledališče na Jesenicah skupno z mladinskim gledališčem uprizorilo Levstik - Kreftovega Tugomera. Predstavi bosta v soboto in nedeljo ob 19. uri 30 minut.

Kostumacija za Slovence je izdelala krojaško-šiviljska delavnica Industrijskega magazina Železarne Jesenice in modna šivilja Dovič Marta. Slikanje oblek je izvršilo podjetje Višnar Drago z Jesenic.

Tugomera je režiral tov. Srečko Tič. Preprodaja vstopnic bo v petek in v soboto od 10.—12. in od 17.—18. ure ter dve uri pred predstavo.

Železarna Jesenice:
Od pastirja do kvalificiranega delavca

Zadnjič me je ustavil starejši tovariš, ki dela v žebeljarni in mi pripovedoval o nekem mladem fantu, ki dela v njihovem obratu na desetih strojih istočasno. Ko sva govorila o tem, pa je prišel po čisti mladinec, o katerem sva govorila. Poklical sem ga in ga nagovoril, da naj se javi v uredništvu. Tako sem spoznal mladince Jamarja Janeza.

Jamar Janez je doma iz Dovjega. Njegova otroška leta so bila težka, kot so bila težka leta vseh tistih otrok, katerih očete so zaslužili premalo, da bi njihove družine živele brezskrbno življenje. Janezov oče je železniški upokojenec. Doma imajo vrt za hišo, dve kravi in dvoje ovčev. Janez je v otroških letih pasel ovce in krave, hodil v šolo, ki je bila ta-

Sedemnajstletni Jamar Janez

krat med okupacijo nemška. Tako je pričakal svobodo in zaželel ga je, da bi šel v tovarno in tako olajšal življenje sebi in domačim.

Novembra 1946 se je napotil z očetom na Jesenice v tovarno, kamor so ga sprejeli. Janez je pričel delati v prometnem oddelku, kjer je čistil tire. Bil mu je težko, ker bi rad delal pri strojih. Ta želja se mu je izpolnila pred letom in pol. Prišel je v žebeljarno, kjer se je nekaj časa učil. Pred štirimi meseci pa je začel samostojno delati na petih strojih, sedaj pa dela že 2 meseca na desetih strojih istočasno. Janez je zelo spreten in marljiv delavec. Svoje stroje ljubi. Tako je danes sedemnajstletni Janez samostojen delavec.

Janezova mladost naj služi za zgled drugim mladim kmečkim fantom, ki bi prav na tak način lahko pričeli boljše življenje, če bi šli v tovarno, kjer bi delali za svojo srečo in srečo vsega delovnega ljudstva. Danes je vsakemu mlademu in pridnemu človeku odprta pot v boljše življenje.

Priprave za Teden tehnike na Jesenicah

(Ord 5.—12. junija)

Teden se bo pričel z odprtjem razstave, kjer bodo razstavljeni razni stroji in izdelki industrijskih podjetij jeseniškega okraja. Prvi dan Tedna Ljudske tehnike se bo vršil tudi avto-moto kros z Jesenic v Radovljico, od tam na Bled in z Bleda zopet na Jesenice.

V Tednu tehnike bo ustanovljenih okrog šest novih klubov. Posebno pozornost pa je posvetil pripravljalni odbor kmetijskim obdelovalnim zadrugam, ki jih bodo obiskale ekipe posameznih društev in klubov in popravile razne stroje in orodje, istočasno pa organizirale klube Ljudske tehnike v posameznih zadrugah.

Iz gradilišč zadružnih domov

V RATEČAH SO V APRILU NAPRAVILI 1102 PROSTOVOLJNIH DELOVNIH UR ZA SVOJ ZADRUŽNI DOM
Rateče, maja 1949.

V aprilu smo v Ratečah napravili 1102 prostovoljnih delovnih ur za naš zadružni dom. Pripravili smo 10 m³ peska, 42 m³ gramoza. Izkopali in prevozili smo 43 m³ materiala.

V naslednjih tednih bomo skušali napraviti še več, da bomo čimprej pričeli z gradnjo in da nam bo zadružni dom čimprej služil v gospodarske in kulturno-politične svrhe.

V RIBNEM VOZIJO LES ZA ZADRUŽNI DOM

Ribno, 24. maja.

V Ribnem vozi pet voznikov les za zadružni dom. Sedaj zidamo prvo nadstropje. Ker dom raste, je naše veselje vedno večje. Najraje bi ga imeli že gotovega, da bi v njem igrali igre, da bi imeli v njem knjižnico in čitalnico in prostore za naše organizacije. Imeli pa bomo v njem tudi zadružno trgovino in zadružne prostore. Sedanja zadružna trgovina nima primerne poslopja. Zato

se bomo Ribnani še bolj udeleževali prostovoljnega dela na gradilišču, saj smo sklenili, da mora biti dom pod streho 1. julija.

OBLJUBA DELA DOLG

Mošnje, 24. maja.

V Mošnjah so napravili že dolgo vrsto obljub, kako bodo pomagali s prostovoljnim delom graditi zadružni dom na Črnicu, ki bo služil gospodarskim in kulturnim potrebam KLO-ja Brezij in KLO-ja Mošnjah. Na sestankih so delali in še delajo obljube in sprejemajo obveznosti, a ko je sestanka konec, jih najbrže pozabijo. Na gradilišču zadružnega doma na Črnicu je do sedaj delal šele en sam človek iz Mošnjah in še ta je napravil vsega skupaj šele dve delovni uri. Ta človek je bil edini, ki je vsaj deloma izpolnil dano obljubo. Če bi še ostali Mošnjani delali vsak po dve uri, bi se na gradilišču v Črnicu že kar precej poznalo. Upamo, da jih bomo prihodnje dneve in tedne videli na gradilišču in da bomo lahko zapisali tudi kaj lepšega o njihovih delovnih uspehih. Zavedajo naj se starega pregovora, da obljuba dela dolg.

KAKO JE Z APNENICO V KRANJSKI GORI

Kranjska gora, 24. maja.

V Kranjski gori stoji apnenica že leto dni napolnjena z apnencem. Apnenica naj bi proizvajala apno, s katerim bi s pomočjo krajevnih virov pospešili gradnjo zadružnih domov. Ker je krajevna uprava pozabila nanjo, jo opominjamo v „Jeseniškem kovinarju“, da naj se prebudi iz svojega spanja in naj že vendar zažge apnenico in prične s proizvodnjo apna, dragocenega materiala za gradnjo naših zadružnih domov. Krajevno upravo sprašujemo Kranjskogorci, kdaj bomo začeli z gradnjo našega zadružnega doma. Saj se pripravljamo že vse leto.

Obisk pri gozdnih frontnih delovnih brigadah na Rudnem Polju

Sreda, 18. maja.

Zjutraj je bilo lepo, da je bil človek vesel, ko je pogledal v sinje majsko nebo. Potem pa se je pooblačilo. Ko smo se vozili proti Bledu, so se padale prve kaplje dežja, ki so prišle najbrže od Jesenice, zavite v sivkaste mreže dežja. Ozirali smo se proti Pokljuki in ugibali, če dežuje tudi tam gori, kjer delajo naše jeseniške frontovske brigade.

Na Bledu smo dobili nekaj paketov sanitetnega materiala in se odpeljali skozi Gorje in Krnico proti Pokljuki. Avto se je pričel vzpenjati v breg in na nekem širšem ovinku smo se srečali z velikim tovornim avtomobilom, naloženim s težkimi hlodi, ki je počasi vozil v dolino. Imeli smo srečo, da smo se srečali prav tu, ker cesta je ozka, zlasti tedaj, če srečaš veliki tovorni avtomobil s prikolic. Človek spozna šele takaj, kakšno težavno nalogo opravljajo naši šoferji, ki prevažajo les s širne, s smernimi smrekovimi gozdovi porasle Pokljuke.

PRIŠLI SMO V TABORIŠČE

Od Šport-hotela smo se peljali še nekaj kilometrov in dospeli smo v taborišče jeseniških brigad na Rudnem polju.

Brigade se še niso vrnile z dela. V taborišču so bili samo tisti, ki so dobili nalogo, da postavijo novo kuhinjo in skladišče ter popravijo še eno barako, ki je pogorela za časa narodno-osvobodilne borbe. Baraki sta vidno rasli. Roke brigadirjev so podajale deske, druge so jih zabijale na tramove. Pojutrišnjem se bo kuhinja že lahko preselila v nove prostore.

V ambulanti je tovarišica razvezovala paket in spravljala sanitetni material na police. Vesela je bila obvez, joda in drugih zdravil. Manjkalo je le borovih tablet, ki bi jih zelo potrebovala. Ko je vstopil zdravnik tov. dr. Kržan, ga je zaprosila, da naj uredi, da bo brigadna ambulanta dobila čimprej tudi te tablete.

Ekonom Jože nam je pokazal skladišče in začasno kuhinjo, kjer so kuhale žene kosilo za brigade. Tovarišica Angelca mi je ponudila kosilo in mi napol-

nila porcijo. Kosilo mi je zelo teknilo. Dejala je, da se je hrana sedaj že znatno izboljšala od prvih dveh dni, ko so imeli samo konzerve. Potrebna bi bila sedaj še samo malica za brigadirje, ki delajo nepretrgoma osem ur v gozdovih. Tudi to se bo uredilo.

Ogledal sem si barake, kjer spijo brigade. Na obeh straneh hodnika so postavili enonadstropne pograde. Brigadirji so prve dni spali nekoliko na tleh. Toda to se bo kmalu uredilo, ko bo popravljena in urejena baraka blizu nove kuhinje.

Pred barako je v omarici na polici radio, ki ga brigadirji zelo radi poslušajo.

BRIGADE SE VRAČAJO Z DELA

Iz gozda se je začel smeh. — To je prav gotovo Janko, — je dejala tovarišica, ki je pomivala porcijo pri kuhinji.

Res, bil je veseljak Janko, o katerem pravijo brigadirji, da mu šal in smeja nikoli ne zmanjka.

Z orodjem na ramah so se vračale brigade. Gledal sem brigadirje, može, žene, fante in dekleta. Vsi so imeli roke črne od smole. Odlagali so orodje in odhajali k vodovodu in se umivali. Nato pa so se postavili v vrsto in tovarišice iz kuhinje so jim polnile porcije. Po delu jim je hrana odlično teknila.

V POGOVORIH JE MINIL DEŽEVNI POPOLDAN

Škoda, da je pričel padati dež. Dobro, da ni šel zjutraj in dopoldan, ko so delali. Tega mnenja so vsi. Zdaj popoldan lahko dežuje kolikor hoče. Današnje delo je bilo opravljeno. V gozdu ležijo posekana in očiščena debla. V gozdu leži bogastvo, s katerim bomo nabavili stroje, ki bomo z njimi ustvarili lepše življenje nam in potomcem.

Nič zato, če je sedaj dež... Polegli so po pogradih in povsod se je pletel vesel in živahen pogovor o delu in življenju v brigadi.

— Prvi dan je bilo težko, mi pripoveduje tovariš. — Taborišče še ni bilo urejeno. Poleg tega pa je šel še dež in sneg. Okna barak so bila razbita in ponoči je bilo precej mraz. A kljub temu ni padla

moral. Že v nedeljo smo uredili za prvo silo. Drugi dan pa smo šli na delo, popoldan pa pričeli urejevati taborišče.

— Si videl tam doli barake, — nadaljuje drugi. — Rastejo, kakor gobe po dežju. Tudi spali ne bomo več tako na tleh.

— Kdo bi si mislil, da bo med nami tako tovarštvo. Tam v dolini smo se komaj poznali, tu pa se nam zdi, da smo vsi stari prijatelji... In kako se dela. Danes me ni sram povedati, da sem odhajal nekoliko nejevoljen. Tudi za delo nisem bil navdušen. Sedaj pa, ko smo pričeli, me je postalo sram za vse tisto, kar sem slabega mislil. Delo me je zajelo in dobil sem veselje ob tovariših, ki so me potegnili za seboj. Popolnoma drugačen sem postal.

Da, skupno delo oblikuje človeka, napravljajo ga tovariškega in lepega. V skupnem delu spoznavamo veličastno borbo za socializem, pred njim se odpira pot, ki je preje nikoli ni videl, veličastna pot, ki vodi do sreče in blagostanja vse ljudi, ki delajo in premagujejo vse ovire na tej poti. To pot je spoznal tudi tovariš, ki je bil do sedaj mladenec do ustvarjanja novega življenja, vzljubil jo je in postal nov človek.

V takih pogovorih je prenehal padati dež. Šel sem še med druge ljudi in se pogovarjal z njimi. Mnoge je navdušil „Triglav-film“, ki jih je snemal dopoldan med delom.

Tudi sedaj ni filmska ekipa mirovala. Snemala je življenje v taborišču. Radio-Ljubljana je pričel svoj program in snemalci so ujeli prizor-skupino brigadirjev, ki se je zbrala okrog radia in ki sprejema vase besedo in pesem.

Tam ob baraki stoji kopica mladih fantov in deklet, tam spet je nekaj starejših mož, nekdo je prižgal gorjuško čedro in pripoveduje, kako so drvarili nekoč... Temna preteklost je minila.

— Mnogo let sem drvaril. Garali smo kot črna živina. Prislužil sem pa komaj toliko, da sem mogel živeti... Če ne bi bil sam tu, bi sploh ne mogel verjeti, koliko smo danes napravili. V skupnosti je moč, pravi že stari pregovor, danes pa sem spoznal njegovo resnico, — je modroval možak in zopet potegnil z medjo okovano in okrašeno gorjuško čedro.

Pogovori, ki sem jih poslušal ta popoldan, so me zazibali v sladko premišljevanje o lepoti sveta, za katerega danes delamo, o lepoti, ki raste iz znoja in žuljev, iz težav, ki jih premagujemo. Lepota, ki smo jo nekoč pojmovali le kot sanje, dobiva v naših naporih resnično in živo obliko.

OB TABORNIH OGNJIH

Taborni ognji. Včasih, ko se je spustil večer, smo jih morali pogasiti, da bi nas ne zapazil sovražnik, danes pa gorijo svobodno in okrog njih se zbirajo brigadirji frontnih brigad.

Ustavil sem se za trenutek pri ognju, okrog katerega so bili zbrani brigadirji brigade „Staneta Žagarja“. Privabil me je smeh in ko sem pristopil sem se še sam nasmejati iz srca šalim, ki jih je stresal veseli tovariš kot iz rokava.

Spet ob drugem ognju sem poslušal spomine iz borbe, ki jih je pravil tovariš mladini. Partizanski časi so oživel v njegovih besedah, dolgi marši preko zasneženih gora, borbe, glad, padli tovariši, ena sama dolga pot borbe in trpljenja do svobode. Videl sem mlade oči, ki so gledale tovariša s spoštovanjem in začutil sem, kako tesno se veže slavna preteklost s slavno sedanjostjo, ko s svojim delom uresničujemo sanje tisočev in tisočev borcev, ki so padli za našo svobodo.

Ob tretjem ognju je zbrana mladina. Tovariš igra na kitaro in skupaj prepevajo narodne in partizanske pesmi. Fantje in dekleta pojo in ker ljubim pesem, sem sedel med nje. O koliko pesmi zna naša mladina! Dolgo, dolgo sem sedel pri njih in premišljeval. Prav pri teh barakah smo počivali zadnje zimo. Sneg je bil povsod. Vračali smo se s Koroške. Bili smo slabo oblečeni, noge smo imeli zavite v žakljevino in bili tretji dan brez hrane. Le počasi in s težavo smo se vlekli naprej. Kako prijetno je človeku ob takih spominih, ko vidi mladino, ki gre po istih potih z delom in potrjuje, da borba ni bila zaman, da je bila borba temelj, na katerega gradimo lepo stavbo bodočnosti.

Ognji so dogoreli. Noč je ležala nad Rudnim poljem in polni lepih misli smo zaspali.

(Nadaljevanje prihodnjič)

KULTURA IN PROSVETA

SINDIKALNO GLEDALIŠČE
JESENICE

Miško Kranjec:

Pot do zločina

Globoka pokvarjenost družbe, ki je temeljila na izkoriščanju človeka po človeku, je razgaljena v drami „Pot do zločina“, ki jo je napisal znani in najbolj plodni živeči slovenski pisatelj Miško Kranjec. Miška Kranjca poznamo že iz predvojnih let kot progresivnega pisatelja, ki je v vrsti svojih del prikazal sliko življenja med dvema vojnama in v njih opominjal, da je treba krivico zrušiti, in tako kazal pot naprej v svet pravice in lepote.

Pred tedni že je bila premiera njegove drame na odru Sindikalnega gledališča pod vodstvom režiserja Rika Poženela. Drama zajema snov iz podeželskega kmečkega življenja. Stari Berden in njegov sin Matija se z ropom prikopljeta do manjšega bogastva, ki ga poveča sin Matija z ženitvijo z bogato, a staro in bolehalo Magdo. Tako se iz delovnega kmeta Berdena oblikuje kmečki mogotec Matija Berden, ki izkorišča dekle Evo na vse načine. Eva se je zaljubila vanj. Poleg ljubezni jo žene tudi gon po boljšem življenju v Matijevo naročje, s katerim zanosi. Matija je ne ljubi, vlačí se še z drugimi ženskami, med njimi z bogato meščanko Rozo, na katero sprva računa, da se bo z njo oženil in se tako prikopal še do večjega bogastva. Na poti pa mu je seveda žena Magda, ki jo mora prej odstraniti. Evino ljubezen do njega izkoristi za umor Magde. Eva zastrubi Magdo. Staremu Berdenu se oglasi vest, ko spozna, kam je dovedlo sina Matija bogastvo. Po vasi se začne šušljati o zločinu. Komisija odkoplje Magdo, Eva prizna zločin, do katerega jo je zapeljal Matija. Sodna obravnava obsodi Evo, čeprav dožene, da je inspirator zločina Matija, ki ga sodišče oprostí. Tu je hotel pisatelj najbrže nakazati povezanost vladujočega razreda (buržuazije) z izkoriščevalci vseh vrst. V igri nastopa tudi delavec Martin, nekdanji Evin ženin, kot član najnaprednejšega družbenega razreda. Vendar se mi zdi vloga Martina vse preveč epizodna in blede proti močno izklesanim karakterjem kmetov. Prav tako se mi ne zdi izvršitev zločina preveč življenjsko prepričevalna zaradi tega, ker je malo pred zločinom navzoča bogata meščanka Roza in ko Eva pred zločinom že dobro ve, da se Martin z njo igra, pa kljub temu zaradi njega napravi zločin, s katerim pravi avtor v Evinem dialogu, da je hotela navezati Matijo nase, a ga kljub temu ne, kar pokaže tudi dejanje po storjenem zločinu. Zato tudi konec drame ni popolnoma pre-

pričljiv, ker Eva vztraja kljub strahnemu razočaranju nad Matijem pri trditvi, da jo v zločin ni zapeljal Martin. Toda kljub tem pomanjkljivostim drama dosega svoj namen, ker ostro obsoja staro družbo, ki je slonela na takih ali sličnih zločinih. Družba je bila kriva, če je človek zabredel v zločin. S tako družbo je treba pomesti. Delavcu Martinu se na sodnji še bolj odpro oči in on je tisti, ki v dramí obsodi predvojno družbo.

Starega Berdena je igral Oblak Alfonz. Svojo vlogo je odigral dobro, vendar ga je spoznanje zgrešene poti premalo zrušilo.

Tine Rant je igral Matija Berdena. Tudi tokrat je dokazal, da je Rant med najboljšimi igralci jeseniškega gledališča, zlasti pri zadnjih predstavah.

Njegovo ženo Magdo je igrala Angelca Vajsova, dekle Evo pa Geršakova, ki je podala zelo lepo in prepričevalno igro. Doživeto je igrala tudi Dična Ferjanova, ki je igrala Evino mater.

Rozo, bogato meščanko, je igrala Nika Hafnerjeva. Pri premieri je bila sicer nekoliko nesigurna, v naslednjih predstavah pa se je lepo zlila s celoto ostalega kolektiva in odigrala svojo vlogo zadovoljivo. Upamo, da jo bomo še videli na našem odru. Sodnika je nakajkrat igral tov. Hafner, pozneje pa tov. Gostiša. Oba sta ga zaigrala tako, kot je hotel avtor, ki je v sodniku podal karikaturu predvojnega sodišča.

Tov. Škrli Franc je igral delavca Martina doživeto. Škoda je le, da je značaj delavca Martina v dramí premalo življenjsko izklesan.

Igra je v splošnem uspela in zadovoljila občinstvo.

ŠAH

V nadaljnjem moštvenem tekmovanju okraja Jesenice so bili doseženi sledeči rezultati:

Gozd-Martuljk: Mojstrana 7 : 1, Gozd-Martuljk : Jesenice II 3 : 5, Gradis Moste Javornik 8 : p. f., Gimnazija Jesenice : gimnazija Jesenice 1½ : 6½, Jesenice II : gimnazija Jesenice 4 : 3. Finale igrala Jesenice II in Gradis Moste.

SINDIKALNO ŠAHOVSKO DRUŠTVO ZAKLJUČILO TURNIR ČETRTOKATEGORNIKOV

Prvak Jesenic je prvokategornik Muzlovič Janez, ki je dosegel 100% dosegljivih točk (11 točk). Tretjo kategorijo so si priborili: Misjak Karol (9 točk), ki je zasedel drugo mesto, tretje in četrto mesto sta si priborila pribil Janez in Štrumbelj Zdravko (po 7 točk), peto mesto Pristov Dušan (6½ točk), šesto mesto Jalen Ivan (6 točk), sedmo in osmo mesto Langus Beno in Jan Martin (po

Popoldne je bilo lepo, sončno in pomladansko, tako da je narava sama izvaljala ljudi iz hiš. Le resnično pobožni so bili doma, kajti zanje je velika noč prevelik praznik, da bi hodili kam ven na polje ali pa še celo v gostilno. Vsi drugi pa so bili zunaj. Kjerkoli se je komu zdelo lepše in primernejše, tja se je napotil. Tiste goreče pobožnosti, ki se je izkazovala prejšnji dan pri precesiji, že zdaleč ni bilo več.

Ko je prišel Tonc v gostilno, je bila notri gneča, da že dolgo ne. Komaj je dobil mesto pri mizi, kjer sta sedela Goznez in Andrejev Miha, ki v soboto nista bila pri precesiji. Toncu je kar prav prišlo, da je lahko prisedel k njima. Misli je, da jima bo lahko kakšno povedal in ju v besedah zasmehoval za njuno neumnost. Onadva sta mu prijazno odzdravila in tudi drugače je bilo videti, da se ga ne branita vzeti v svojo družbo, čeprav je Tonc že koj spočetka nekam izpod čela pogledal nanju, da sta čutila iz pogleda, kako ju ceni.

„Zgodnja sta, videti je, da vaju sem bolj vleče, kakor pa k precesiji,“ ju je dregnil že s prvo besedo.

Onadva pa sta se tedaj nehote spo-

Delovno ljudstvo razkrinkava saboterje plana v gozdarstvu

Naše delovne množice se danes z vsemi silami bore za izpolnitev plana v gozdarstvu, ker vedo, da je od izpolnitve tega plana odvisen celotni gospodarski plan države. Dočim delovni kmetje izpolnjujejo svoje obveznosti napram skupnosti in državi, imamo v jeseniškem okraju tudi nekaj primerov načrtne sabotaže, predvsem v prevozu posekanega lesa. Razni špekulantski elementi so pričeli odkrito sabotirati izpolnitev plana v gozdarstvu. To seveda na vse mogoče načine. Nekateri ne izpolnjujejo obveznosti oddaje lesa, češ da je živina bolna, da konji niso podkovani, da vozov nimajo koles, da je živina prešibka za gorske vožnje itd.

V jeseniškem okraju so bile pravčasno izdane odločbe kmetom, ki imajo primerno živino in vozila, za vožnje lesa. Kakor pri vseh obveznostih do delovnega ljudstva, so špekulantski kmetje tudi tu obrnili hrbet in se pokazali kot odkriti saboterji. Zato je bil Izvršni odbor Okrajnega ljudskega odbora na Jesenicah primoran podvzeti ostrejšo ukrepe in je vse take ljudi, ki se namerno odtegujejo obveznim vožnjam lesa, strogo kaznoval. Kaznovanih je bilo 26 kmetov-saboterjev, od teh 5 z zaplembo konja, voza in opreme, 2 z zaplembo konja in opreme, 1 z zaplembo konja, 18 pa z denarno kaznijo.

Z zaplembo konja, voza in opreme so bili kaznovani: Jeklar Jože in Sodja Štefan, oba iz Boh. Češnjice, Mrak Janez iz Radovljice, Ferjan Jera iz Ribnega in Potočnik Ivan, Bled—Rečica.

Z zaplembo konja in opreme sta bila kaznovana: Cvetek Janez iz Srednje vasi in Logar Janez iz Stare Fužine.

Z zaplembo konja je bil kaznovan Kapus Ivan, Bled—Zagorice.

Z denarno kaznijo so bili kaznovani: Potočnik Ivan iz Zirovnice z zneskom 30.000 din, Lebar Franc iz Zirovnice 25.000 din, Gabrijeleč Anton iz Brez. Slamn. Jože iz Zirovnice in Leg. Franc iz Rodin do 20.000 din, Sod. Franc iz Zabreznice do 15.000 din, S. šnik Janez iz Broda in Pekovec Franc iz Studorja do 12.000 din, Tavčar Mar. z Bleda—Rečica, Pisek Anton iz Hra. Triplat Janez iz Zirovnice in Cek. Janez iz Stare Fužine do 10.000 din, K. pus Jakob iz Nove vasi do 8.000 din, Kocjanc Janez iz Podjel do 5.000 din, Ulčar Jože iz Bleda—Grad, Rozma. Frančiška iz Brezij, Zupan Anton iz Bleda—Mlino in Knafelj Janez iz Brez. z zneskom do 4.000 din.

Nekateri izmed navedenih so znani tudi kot saboterji in neizpolnjevanci raznih drugih obveznosti do delovnega ljudstva, n. pr. planov odkupa, ker prikrivali in špekulirali z raznimi predelki, kolikor so le mogli, utajili davke itd. Čeprav jih je naša ljudska oblast izsledila, razkrinkala in kaznovala, do danes še niso spametovali. Začeli so sabotirati tudi plan v gozdarstvu. Hoteli so škodovati delovnemu ljudstvu, v resnici pa so škodovali le sebi in naj bi stroge kazni opomin vsem onim, ki mislijo, da lahko živijo brez dolžnosti skupnosti.

Dopisujte v „Jes. kovinarja“

Zamenjam moško dvokolo znamke „De France“ za žensko kolo, ali pa žensko kolo kupim. Naslov v upravi jeseniškega kovinarja.

Prodaj žensko kolo. Bincaj Ana, Jesenice, Titova 40.

SOVRAŽNIKI SOCIALIZMA NA VAS IZRAŽAJO SVOJ GNEV Z RAZBIJANJEM ŠIP

Stara Fužina, 16. maja.

Naši zadružniki so včeraj čez dan pravljali hlev, kjer bodo imeli zadružno živino. Ko so šli zvečer spat, pa so okoli polnoči razbili neki podleži šipe na hišah dveh naših zadružnikov. S tem so hoteli izliti svoj onemogli gnev nad tistimi, ki so postali prvi borci za socializem na vasi. Čez dan si namreč ne upajo, da bi uganjali taka pobalinstva in da bi se razkrinkali. Zato so se odločili za noč. Vendar tudi noč ni tako temna, da bi jih ne mogli odkriti in jih poklicati na odgovor. Zavedajo naj se, da jim delovno ljudstvo ne bo več dopuščalo, da ovirali pot v socializem na vasi.

gle jeze je bil. Goznez, ki je vedel, da bi Mihi kri zavrela, ga je zato dregnil komolcem in ga umiril. Odvrnil pa je napol srdito:

„Res ste zbrali vse, kar more na cesti. Toda, ali si kaj pomislil, kakšni so ljudje, ki so včeraj manifestirali, pa za boga, ampak za vas, za reakcije! Ali si pomislil, da je bilo v precesiji mazares pobožnih, kakor pa je bilo na doma? Ali si šel ti iz pobožnosti za precesijo?”

„O, saj vem!“ se je Tonc skušal izmasti. „Zdaj mi hočeš dokazati, da si pobožnejši od mene, da si pravičnejši in kaj vem še. Ali ne trudi se, tu si prekratek! Jaz nimam nezakonskih otrok, kakor si ga imel ti, in če hočeš, ti jih še naštejemo. Vem, saj ste vsi taki! Vse hočete prikazati, da je komunizem pravičnejši od vere. Če te včeraj ni izučilo te pa še bo. Tudi ti boš spoznal, kakšne se motiš. Samo na včerajšnji dan si spomni in pomisli, kaj vse je šlo te med ljudmi po vasi, pa boš govoril bolj previdno!”

„Bom, a ne s tabo in z vami! Če ne koli, zdaj ste se mi pristudili!”

(Nadaljevanje prihodnjega)

PRAZNIKI

(Nadaljevanje iz 20. številke)

Prazniki so bili, kakor vedno doslej. Svečano razpoloženje je bilo v vasi. Nezaslišano je bilo le to, da so se v nekaterih hišah navsezgodaj prepirali in se slišali glasnejši razgovori kot običajno. Po ukoreninjenosti navadi so se tudi letos, kakor vsako leto, vrnili domov hčere in sinovi, ki jih ni v vasi že od konca vojne. Nekateri izmed njih so pri vojaki, tudi oficirji so med njimi, drugi so v najrazličnejših tovarnah, trgovinah, uradih in ustanovah in še marsikje. Vsi ti so bili med vojno v goši in ko so se vrnili, so zavzeli najrazličnejšepoklice in položaje, o katerih se jim preje še sanjalo ni, da bi jih mogli doseči. In ko so na praznik jutraj matere budile te ljudi k rani maši — zakaj očito jim je bilo, da jih k deseti ne bodo spravile — je mnogokje nastal prepir, ker so imeli skoraj vsi tako željno pričakovani sinovi in hčere gluha ušesa za materine prošnje in vso to pobožnost. Marsikje je ta prepir motil tisto srečo zbrane družine, ki je ob takih dneh doma po kočah.